

DRECEA

COLLA EXCURSIONISTA CASSANENCA

JUNY-80

LES ENTITATS CIVICO-CULTURALS I ELS AJUNTAMENTS DEMOCRÀTICS

Des d'aquestes planes voldríem cridar l'atenció a les autoritats Municipals de la problemàtica de les Entitats cívic-cultural i de les relacions que, creiem, han de tenir amb els Ajuntaments.

Es conegut de molta gent la incidència que han tingut les entitats "excursionistes" en el procés de canvi que estem vivint. Aquestes han estat, a rreu, l'embrió de grups de persones inquietes per la situació del país i disposades a pendre una actitud inconformista enfront dels problemes social, cultural, polític, humà,..... Aquestes Entitats prenen postures que incomoda ven als antics Ajuntaments i d'aquí se'n desprèn la nul·la col·laboració d'aquestes envers aquelles persones.

A la majoria dels Ajuntaments actuals hi ha gent que en altre temps ha via treballat en Associacions de Veïns, Entitats Culturals, Excursionistes, Escoltisme, J.A.C., J.O.C. Amb això vull dir, i en el cas concret de les Entitats excursionistes, que és el nostre, que a més de formar els homes per estimar la terra, viure a la natura i suportar les inclemències del temps, els formava per estimar als homes, viure per la societat i suportar les impertinències que aquesta ens està imposant.

Hi ha en aquesta gent una predisposició especial per a treballar desin terassadament. Treballar a canvi, encara que sembli un tòpic, de res. Bé de res, s'entén de res material. I si a canvi d'una satisfacció interior que no té preu.

Es per tot això que demanem als Ajuntaments que a l'hora de consignar les ajudes a les diferents Entitats del poble, ja sigui per mitjà de subvencions, col·laboracions o del tipus que siguin, ho faci d'una manera justa. Segons les necessitats de cadascuna. I encara diria més: *segons les necessitats que tingui el poble de les activitats que estiguin desenvolupant les diferents Entitats*. I, això, sense tenir massa en compte que potser les convocatòries no siguin gaire escoltades i que les trobades no siguin gaire plenes. Comencem a despertar la inquietut als col·legis, interessem als nens pels afers cívic-cultural i veurem que aquest problema s'aspergirà com la boira.

Activitats lligades a l'estudi i coneixença de la nostra terra, activitats per a desvetllar la inquietut cultural, en el sentit més ampli, activitats encaminades a denunciar la injustícia social, activitats, activitats,

- continua pàgina 8 -

ACTIVITATS EN EL DECURS D'AQUEST ANY

1. Conferències sobre el nom de CASSA.

Han constituit un gran èxit, i ha sigut molt positiu el fet de que un representant del mateix Institut d'Estudis Catalans hagi vingut a exposarnos les raons que els mouen a defensar la grafia de la ç. A més és el primer cop que es fa públic un treball de tan àrdua investigació, com el portat a terme pel nostre convilatà Jaume Daimau i Casanovas. Pel nostre cantó no volem que les coses acabin aquí, estem fent els passos necessaris per a portar a terme la publicació d'aquestes conferències per a poder-les oferir a tothom.

2. Audiovisuals de viatjes: Turquia, Grècia, Noruega,...

Un cop més cal dir que desitjem, dins aquest any, exposar expedicions i viatjes que des de casa s'han organitzat. El curs passat vam dedicar-lo a veure moltes coses interessants, però fetes per gent de fóra, i per tant creguem necessari d'exposar les coses fetes des d'aquí, i no per això menys importants. Cal fer notar que son els actes que tenen més acollida, això vol dir quelcom!

3. Aplec de S.Vicenç d'Asclet.

Una altra de les intencions que vam exposar al començar el curs era la de revitalitzar aplecs i festes que tenien lloc en els entorns de Cassà, esperonats per la festa dels Metges.

La premura de temps en la que ens varem veure obligats de treballar van fer que la festa no li pogués donar el relleu que es mereixia, de tota manera el dia va acompanyar-hi i això ens permeté de fer una festa en la que els protagonistes principals eren la mainada amb molt de lluïment, creiem que va tenir molt bon ressò dins el veïnat, i també a fóra, i per tant esperem organitzar l'any vinent una festa més complerta.

4. Activitats excursionistes.

Se n'han organitzat de caire molt divers des de la Travessada el dia de l'Aplec dels Metges (II Travessada de els Gavarres), la marxa de l'arboç, l'anada a la missa dels muntanyencs, excursions a diversos indrets del Pirineu una de elles per a portar un pessebre al Gra de Fajol, i de les Gavarres per veure els casalots d'en Bota i el forn del plà del Forn i les fonts del terme municipal per a fer-ne un treball descriptiu, concluint amb la tradicional excursió a La Molina, que si bé aquest any no hi havia gaire neu, no per això perdé el seu encís.

5. Exposició de Nadales.

Va esser per atots una alegria el poder col.laborar amb l'Hospital de St. Josep en els dies del Nadi, per a portar a terme el I Concurs Local Escolar de Nadales que va constituir un gran èxit de participació i de qualitat de els obres presentades. Esperem que els projectes que sobre el mateix existiren puguin portar-se a terme i tinguem entre nosaltres un servei tan necessari per la vida col.lectiva del nostre poble.

6. Activitats 1980.

Dins d'aquest any 1980 hem continuat els muntatges audiovisuals com van esser les "Vistes del Pirineu" del Dr. Ruscalleda, "Les Illes Medes" de J. Reverter, "Xina de Nord a Sud" de J. Pons. També organitzarem unes conferències sobre temes del camp: "La mastia a Catalunya" i "La recerca d'energia al camp que potser no assoliren el nivell que esperavem.

També s'han potat a terme altres activitats de més pes i més tradició en la Colla, com son la "Festa del llibre i la rosa", aquest any molt més extensa que l'anterior, la "Festa Literaria", culminació de les activitats de la Colla i juntament amb ella la "Festa Infantil", en la que vam comptar amb la col.laboració del grup "L'ou com balla", que va muntar un taller de màscares que va entretenir molt a la mainada. Cal fer especial esment de l'exposició i de l'homenatge a la figura del Dr. Pompeu Pascual.

Dins la Festa Major, hem compler també el capítol d'activitats culturals, que ens agraderia que fos molt més ampli, amb ell el II Concurs Infantil de Dibuix, l'exposició del Concurs Nacional de Fotografia i l'actuació de La Coral gironina Oidd.

Pasada la pausa estival, reemprendrem la nostra tasca en tots aquest camps, sense oblidar l'esportiva que és el moment que té més empenya, doncs tots aprofitem les vacances per fer muntanya.

L'ESCUT DELS MONTCADA, PETITA HISTORIA.

Entremig d'un vell llibre amb mil rondalies hem fet una bonica troballa la llegenda d'un símbol que ha tingut molt a veure amb tots nosaltres: L'Escut dels Montcada.

Per si hom no sabia de que va la cosa, recollim uns passatges dels "A-punts d'història" de Joan Gener que ens faran cinc cèntims.

"Ja en 1.359 figuren els Srs. de Montcada com a amos del castell de Cassà i dels 90 focs que tenia la vila. Els Montcada sempre foren mal vistos per la gent de la vila a causa de exigències de senyoriu i per la seva actitud sovint hostil i amenaçadora, foren enemistats amb els senyors de la rodalia, àdhuc amb molts de Girona.

ESCUT DELS MONTCADA

(...) Segurament es donà una forta batalla entre la gent dels Montcada i el poble, probablement amb l'encoratjament i ajut dels homes de Girona, ja que molta de Girona i Cassà foren processats pels crims del dit "Fet de Cassà" i que tingué per epíleg l'asalt i el cremament del castell.

(...) Hom conserva a més d'altres pedres esculpi es procedents del castell, l'escut del Montcada, un gros i pesant bloc de pedra amb l'escut. Segurament era de la llinda de al porta principal i exactament igual a molts altre escuts de la noble família Montcada, disseminats arreu e Catalunya, com les tombes a Poblet, Santes Creus, el Monestir de Pedralbes."

(Es una de les nissagues més importants i extenses de Catalunya)

Tot seguit dons, transcrivim la llegenda:

"Com tota la campanya de la Conquesta a Mallorca, el setge d'Artà es va caracteritzar per la més terrible i anguniosa fam. Feia molts de dies que gairebé no havien pogut menjar res, quan el rei Jaume I sabé que el duc de Montcada havia rebut directament i personalment provisions de Catalunya. El rei en persona es dirigí cap a la tenda del cavaller i li preguntà si era cert que havia rebut queviures, Montcada entrà dintre la seva tenda i en traigué un paquet format per set pans, que estengué damunt de la seva capa, i digué al rei:

-Aquests set pans constitueixen tota la meua provisió, i queden a la disposició del rei i als altres cavallers.

El rei els va acceptar i els va repartir entre l'exèrcit, de manera que tothom en pogués menjar, i fou tant el braó que aquella engruna de pa va donar a tots els lluitadors que refent-se ràpidament de l'abatiment que sentien, van donar una valenta investida, amb la qual aconseguiren de pendre la població d'Artà.

El rei concedí al Montcada, com a escut, en record del gran servei que va fer-li, el símbol de set pans damunt d'un fons vermell, la qual cosa recorda la seva capa."

JOAN AMADES - Les cent millors llegendes (1).

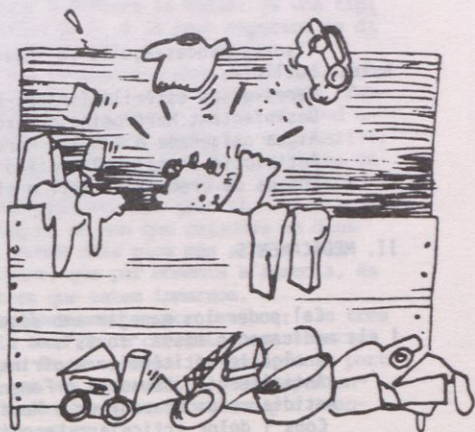
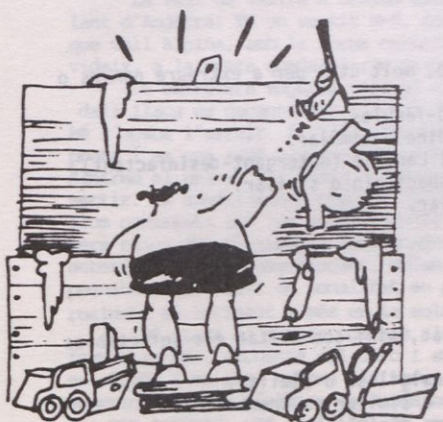
No ens hem d'estranyar de la seva inversemblança. La llegenda brolla del doll de la saviesa popular i es la interpretació històrica feta "contede-a-la-vora-del-foc". ES ben segur que aquesta narració, no convenceria ni poc ni molt als nostres avantpassats, ja que, segons semblen mostrar els fets, devien veure en l'escut, no els pans salvadors, sinó les monedes d'argent que el senyor els usurpava, o les rodes de molí en que els feia combragar.

Tota manera no deixa de ser bella e interessant. Tant de bo es pogués escorcollar, de forma igual de senzilla quin és el verdader escut no ja del senyor, sinó del poble ras, l'ESCUT de Cassà.

(1) Es troba a la vostra disposició a la biblioteca de la Colla.

Us recordem que tenim a la vostra disposició les següents publicacions: Tretzevents, Cavall Fort, Vertex, Muntanya, Arte fotogràfico, Serra d'Or.

...En Jordi...

LA FARMACIOLA DE MOTXILLA

Sempre és difícil de planificar una farmaciola de motxilla, ja que són moltes les possibilitats que cal preveure en el curs d'una excursió, i ens arriquem a portar una sèrie de medicaments del tot innecessaris, mentre ens manquen els que, en aquell moment, ens fan realment falta. Cal tenir en compte que són rars els accidents de muntanya, però quan es presenten requereixen un bon tractament inicial. Les incidències de tipus mèdic poden convertir-se en molestoses, encara que no arribin a ésser malalties autèntiques: si bé són mínimes, quantitativament i qualitativament, en les excursions de una o dues jornades, poden convertir-se en importants en les de més durada i adquirir força gravetat a l'alta muntanya.

Intentarem de donar una idea del que cal per una farmaciola en excursions per les nostres regions, on generalment estem a menys d'una jornada de qualsevol centre habitat.

I. ESTRIS DE CURA

Tisores-pinces-agulla (d'injecció, molt útil per a extreure punxes o buidar butllofes.

Benes-gases estèrils-Tirites-cotó-fèrules.

Desinfectant: Mercromina o Hexomidine o similar.

Aigua oxigenada o Armyl o Mercryl Laurilè (detergent-desinfectant).

Antibiòtic en pols: Banedif o Neobacitrín o similar.

Pomada de crema des: Avril o similar.

II. MEDICAMENTS.

Cal poder-los manejar amb seguretat, així com evitar els infectables i els medicaments massa "forts".

Analgèsic-antitèrmic: Aspirina, Analgilasa o similar.

Antial·lèrgic: Benadryl o Fenegan o similar en crema local.

Antidiarreic: Diaronfher o Mexaformo o similar.

Cops i dolor articular: Lasonil o Kadol o similar en pomada

Estómac: bicarbonat o antiàcids en comprimits, Acidrina, Ervasil Loc o Pepsomar o similar.

Gotes per a les orelles: Neo Hubber o similar.

Gotes per als ulls: Boraline o colliris antisèptics-sedants.

Mal de coll i angines: Hibitane o Oralsone o similar.

Tònics: Cardiazol, Coramina, Micoren o similar en gotes.

Creiem molt interessant que l'encarregat de la farmaciola sigui un socorrista, o tingui suficients coneixements, i criteri, per a manejar els medicaments i els estris de cura. Val més limitar-se a pocs medicaments, a canvi de tenirne una certa experiència. És molt necessari consultar amb el metge de capçalera sobre quin medicament creu més indicat a cada cas: n'hi ha molts en el mercat espanyol; potser n'hi ha massa, i és precisament el metge de família qui sap quin, entre ells, ens pot anar millor i quines dosis ens seran més profitoses.

Dr. Rafael Battestini i Pons.

UN FI DE SETMANA A ANDORRA.

Aquesta es una sortida efectuada a la zona d'Andorra un dissabte i diumenge qualsevol del passat mes de setembre, per dos membres del citat grup. La intenció de la sortida era pujar a un dels pics més coneguts de Les Valls, aprofitant l'estada per comprar-hi aparells electrònics, material alpinístic i queviures per a la sortida. El pic escollit era el Tristaina, 2.879 m., situat a la coma (capçalera d'un riu) del mateix nom.

Arribem a Andorra i efectuem les compres ràpidament, ja que hi ha un follon impressionant entre cotxes, peatons i pitades dels urbanos. A mitja tarda sortim per la carretera de la Maçana; passem de llarg vers Ordino, La Cortinada, Lloris i El Serrat entre altres bellíssims pobles de la vall del riu Valira d'Ordino, del qual es afluent el Tristaina, riu que neix a la coma del mateix nom. El Serrat es l'últim poble, però la carretera, que per cert està molt ben asfaltada, continua fins el Port del Rat a la frontera.

La vall de Valira d'Ordino està situada al centre, geogràficament parlant d'Andorra. Té un sentit N-S, començant a Andorra la Vella; es una típica vall alpina, amb la forma característica de U. A la part superior es diu videix, a la dreta queda el riu Rialp i a l'esquerra el Tristaina.

La carretera segueix vers al circ del Tristaina i quan entra a la zona dels llacs es decanta més a l'esquerra. Aquí es on parem i on acampem. També s'acaba l'asfalt. El lloc s'anomena Pla de Rat. Durant la nit el fred apareta i es per això que ens llevem molt aviat, estavem farts de tremolar!!! Albirem el primer dels tres llacs que hi ha al circ al cap de deu minuts de sortir. Es sencillament preciós. El nou dia surt per l'horitzó i la forta llum contrasta amb les aigües dònics i transparents del gran llac. Els primers raigs de sol abraçan unes tendres taques de neu que caigudes en dies anteriors, resten majestuosos, solemnes, sobre dels pics més alts i inextinguibles. El canvi de tonalitat en el color, que per moments s'aprecia, és realment al·lucinant i més en la soletat en que estem immersos.

Bé, tant el primer com els altres llacs semblen poc profunds; els tres formen la part alcustre del circ i són la base de la coma. La nostra marxa es ràpida i en poca estona els vorajem per la seva dreta. La mola de la part superior del cim s'albira ja desde aquí, es veu clarament la seva apariència poc agreste, com pacífica, és, per dir-ho d'alguna manera un pic tranquil, almenys en la cara sud que és la que estem ara.

Arriuem ràpidament, després d'una pujada bastant dreta entre herba i rocs, al Port d'Auzat, a la carena de separació amb França. El Tristaina el tenim a l'esquerra, ha canviat totalment el seu aspecte, ara veiem la cara nord, plena de neu d'apariència fràgil i poc estable. Aquesta cara té un caire molt més alpinístic degut a l'esmentada neu i un pendent més pronunciat, pràcticament d'escalada. El dia es molt clar, solejat i lluminós i ja es comencen a albirar els cims llunyans.

Som a l'esmentat Port al cap de dues hores de sortir del campament, tardem mitja hora més vers al cim, per un fort pendent, amb grimpada inclosa. Arribem al cim, la panoràmica es única, el dia no pot ser més clar i el pic està situat en un lloc molt estratègic. Es veu el Carlit a l'est, el Puig-pedrós al sud, la Pica d'Estats a l'oest, majestuosa i soberbia; al fons, pel mateix indret s'albiran els Bessiberris, l'Aneto, i les Maladetes.

Una hora ens passa ràpidament al cim. Es tant el que es pot fer en un espai tant petit de terreny!!! Tirem les últimes diapositives i davallam ràpidament. Cal dir que, inèditament, no em trovat a ningú en tota l'ascensió, exceptuat un abigarrat pastor.

Concluint, aquesta sortida ha sigut molt positiva, ja que aprofitant l'ascensió a un dels pics més atractius de Les Valls, hem adquirit costoses mercaderies a preus d'Andorra.

Us hi convidem a tots !!!.

G.A.M. del C.E.C.

(continua de la pàgina 1)

activitats....., Han d'èsser la base del canvi cap al retrobament de la nostra identitat com a poble.

Cal que esl nous Ajuntaments Democràtics facin servir tot aquest "material humà" que gustosament oferirant aquestes Entitats. En ell hi trobareu sempre bona disposició per a fer poble.

Només la constància ha fet possible la supervivència d'aquestes Entitats al llarg de tants i tants anys plens de penúries i dificultats. I també, perquè no dir-ho, d'alegries; la més gran, pels que no hem deixat mai de treballar-hi, és el poder començar a fruïr del que molta gent havia oblidat, que molta d'altra donava per perdut i per a nosaltres va ser l'esperó que ens va donar caliu constant: el reiximent de Catalunya.

Esperança, mot màgic.

COMPANY (A) _____

ADRECA _____

POBLACIO _____

